

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO PRÁVNÍ

MOCI dne 29. 4. 2014

Český telekomunikační úřad

Odpověď prezkumáváním rozhodnutí

Dne 6. 8. 2014

Praha **28-07-2014**

Čj. ČTÚ-36 218/2014-603

Rada Českého telekomunikačního úřadu jako příslušný správní orgán podle § 107 odst. 9 písm. b) bodu 1. zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), na základě rozkladu, který podala dne 9. 5. 2014 obchodní společnost **Dial Telecom, a.s.**, IČO 281 75 492, se sídlem Křížíkova 36a/237, 186 00 Praha 8 - Karlín, zastoupená Mgr. Andreou Stachovou, advokátkou, se sídlem Valentinská 92/3, 110 00 Praha 1, podle § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“), proti rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu čj. 53 671/2013-606/XII. vyř., ze dne 23. 4. 2014, vydaném ve správním řízení o návrhu obchodní společnosti **UPC Česká republika, s.r.o.**, IČO 005 62 262, se sídlem Závašova 502/5, 140 00 Praha 4 - Nusle proti obchodní společnosti Dial Telecom, a.s., ve sporu o (i) určení, zda odstranění administrativní chyby v referenční databázi RNPDB-F vedené obchodní společností CNPAC s.r.o. provedením změny OpID z 222 (Dial Telecom, a.s.) na 216 (UPC Česká republika, s.r.o.) u 3 428, resp. 3 280 specifikovaných telefonních čísel je korektivní změnou databáze nebo se jedná o realizaci přenositelnosti telefonních čísel dle OOP/10/07.2005-3, (ii) uložení povinnosti odpůrci poskytnout navrhovateli nutnou součinnost k odstranění administrativní chyby v referenční databázi RNPDB-F vedené obchodní společností CNPAC s.r.o. udělením písemného souhlasu, popř. připojením se ke společné žádosti s navrhovatelem k provedení korektivní změny OpID z 222 na 216 u 3 428, resp. 3 280 specifikovaných telefonních čísel, vydává podle § 127 odst. 1 a 4 zákona o elektronických komunikacích, po projednání v rozkladové komisi Rady Českého telekomunikačního úřadu ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, toto

rozhodnutí:

- I. Podle § 90 odst. 5 správního řádu se rozklad zamítá a napadené rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu čj. 53 671/2013-606/XII. vyř. ze dne 23. 4. 2014 se potvrzuje.
- II. Náhrada nákladů řízení o rozkladu se podle § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích žádnému z účastníků správního řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

Českému telekomunikačnímu úřadu (dále též „ČTÚ“), byl dne 21. 5. 2013 doručen návrh obchodní společnosti UPC Česká republika, s.r.o., IČO 005 62 262, se sídlem Závišova 502/5, 140 00 Praha 4 - Nusle (dále jen „*navrhovatel*“), na zahájení správního řízení proti obchodní společnosti Dial Telecom, a.s., IČO 281 75 492, se sídlem Křížkova 36a/237, 186 00 Praha 8 - Karlín (dále jen „*odpůrce*“), ve věci rozhodnutí sporu o určení, zda odstranění administrativní chyby v referenční databázi RNPDB-F vedené obchodní společností CNPAC s.r.o. provedením změny Operator ID (dále jen „*OpID*“) z 222 (Dial Telecom, a.s.) na 216 (UPC Česká republika, s.r.o.) u 3 428, specifikovaných telefonních čísel je korektivní změnou databáze nebo se jedná o realizaci přenositelnosti telefonních čísel dle OOP/10/07.2005-3, a pro případ, že se nejedná o realizaci přenositelnosti telefonních čísel dle OOP/10/07.2005-3 o uložení povinnosti odpůrci poskytnout navrhovateli nutnou součinnost k odstranění administrativní chyby v referenční databázi RNPDB-F vedené obchodní společností CNPAC s.r.o. udělením písemného souhlasu, popř. připojením se ke společné žádosti s navrhovatelem k provedení korektivní změny OpID z 222 na 216 u 3 428, specifikovaných telefonních čísel.

Navrhovatel v podaném návrhu uvedl, že v souvislosti s potřebou navrhovatele vyřešit přenos volání z/do sítě své a obchodní společnosti O2 Czech Republic a.s. a vzájemnou přenositelnost telefonních čísel uzavřel z důvodu absence vlastního technického řešení Smlouvu o zkušebním provozu a vyúčtování propojení ze dne 22. 2. 2006, ve znění dodatku č. 2 ze dne 14. 4. 2006 (dále jen „*smlouva*“) s obchodní společností ETEL s.r.o., IČO 256 30 636, jež je právním předchůdcem odpůrce (dále jen „*právní předchůdce odpůrce*“). Tato smlouva neřešila technické detaily týkající se konkrétního postupu, směrování hovorů a registrace telefonních čísel převáděných k navrhovateli v mezioperátorské databázi přenesených čísel.

Výsledkem je stav, že právní předchůdce odpůrce telefonní čísla přenesená do sítě navrhovatele registroval v referenční databázi RNPDB-F pod svým OpID, kdy ve skutečnosti měla být tato telefonní čísla zaregistrována na OpID navrhovatele, a to přesto, že přenesení čísel klienti navrhovatele vždy řádně zaplatili a navrhovatel s nimi uzavřel smlouvu o poskytování telekomunikačních služeb, kdy sjednané služby na přenesených telefonních číslech řádně poskytoval.

Od změny poskytovatele zajištění přenositelnosti telefonních čísel v roce 2007 navrhovatel služeb odpůrce dále nevyužívá. Telefonní čísla ovšem nebyla ze strany odpůrce automaticky přeregistrována na OpID navrhovatele. Navrhovatel se již delší dobu snaží o nápravu stavu v referenční databázi přenesených čísel tak, aby byla vedena na jeho OpID, ale podle vyjádření administrátora RDC obchodní společnosti CNPAC s.r.o. nelze provést žádné korektivní změny bez souhlasu obou stran, kdy ovšem odpůrce potřebný souhlas dát odmítá.

V doplnění návrhu na rozhodnutí sporu mezi operátory navrhovatel doplnil svá tvrzení o bližší vysvětlení procesu přenosu telefonních čísel na základě smlouvy uzavřené s odpůrcem a ve vyjádření ze dne 13. 8. 2013, jímž reagoval na vyrozumění o zahájení správního řízení, doložil seznam telefonních čísel ve vazbě na uzavřené účastnické smlouvy. V průběhu správního řízení navrhovatel předložil stanovisko ČTÚ čj. ČTÚ-251 168/2012-610 ze dne 14. 12. 2012 k požadované změně OpID k předmětným telefonním číslům, v němž ČTÚ navrhovateli sdělil, že se dle názoru Úřadu nejedná o realizaci přenositelnosti telefonních čísel podle OOP 10. Dopisem ze dne 21. 11. 2013 navrhovatel správnímu orgánu na jeho žádost vysvětlil, jaký způsobem je z jeho strany v současné době zajišťována přenositelnost telefonních čísel a zda je v referenční databázi u těchto čísel uveden OpID navrhovatele. Dopisem ze dne 23. 1. 2014 navrhovatel aktualizoval seznam předmětných telefonních čísel.

Odpůrce k podanému návrhu a vyjádřením navrhovatele uvedl, že navrhovatel nebyl v době, kdy předmětná situace vznikla, držitelem vlastního OpID, proto navrhovatel nemohl portovat číslo na své OpID. V takovém případě uzavřel účastnickou smlouvu se zákazníkem navrhovatel, ale CAF byl vydán na právního předchůdce odpůrce, který portaci zadal a nechal portovat číslo do vlastní sítě. Tato čísla jsou mnohdy umístěna v síti odpůrce dodnes, neboť nedošlo k jejich navrácení z důvodu kontinuálního využívání služeb na těchto číslech. Tato čísla nejsou v přidělu navrhovatele. Jak vyplývá z formuláře CAF, byla vůle portovat do sítě odpůrce. Pozdější získání OpID navrhovatelem nic nemění na řádné portaci do sítě odpůrce a v případě nynějšího přenosu na OpID navrhovatele je třeba postupovat jako u běžné portace. Odpůrce proto navrhuje, aby bylo určeno, že se jedná o přenositelnost telefonních čísel dle OOP/10/07.2005-3.

Ve vyjádření k návrhu na rozhodnutí sporu ze dne 29. 10. 2013 odpůrce doplňuje skutečnosti uvedené na ústním jednání ze dne 25. 9. 2013 a dále reaguje na vyjádření navrhovatele, které mu bylo zasláno správním orgánem. V dopisu ze dne 6. 12. 2013 odpůrce uvádí informace obsahově souladné s předchozími vyjádřeními.

Na ústním jednání nařízeném na den 25. 9. 2013, na 13 hodinu, navrhovatel uvedl, že by rád omezil rozsah svého návrhu pouze na čísla, která jsou aktivní, tedy na telefonní čísla v počtu 3.231. Z protokolu o ústním jednání vyplývá, že přesný počet telefonních čísel

a jejich konkretizace není dle tvrzení účastníků řízení mezi nimi sporná. Dále účastníci řízení souhlasí s tím, že příchozí hovory portovaných čísel do sítě eTel pro klienty UPC jsou terminovány v síti navrhovatele.

Po zhodnocení důkazního materiálu a právním posouzení případu vydal předseda Rady ČTÚ (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) rozhodnutí čj. 53 671/2013-606/XII. vyř., ze dne 23. 4. 2014, kterým ve výroku I. uložil odpůrci povinnost poskytnout navrhovateli nutnou součinnost k provedení změn údajů v Národní referenční databázi přenesených čísel (RNPDB-F) vedené obchodní společností CNPAC s.r.o., IČO: 26732335, u 3 280 níže uvedených telefonních čísel tak, aby u těchto čísel byl uveden OpID navrhovatele (216) místo nesprávně uvedeného OpID odpůrce (222). Nutná součinnost spočívá zejména v udělení písemného souhlasu odpůrce k provedení změn údajů, případně v připojení se odpůrce ke společné žádosti navrhovatele o provedení změn údajů v Národní referenční databázi přenesených čísel (RNPDB-F), popř. v provedení úkonů v rámci systému Národní referenční databáze tak, aby ke změně údajů v Národní referenční databázi přenesených čísel (RNPDB-F) došlo do 30-ti dnů ode dne právní moci rozhodnutí. Výrokem II. návrh ve zbývajících částech zamítl a výrokem III. uložil odpůrci povinnost uhradit navrhovateli náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování práva ve výši 10.000,- Kč za uhrazený správní poplatek.

V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně uvedl, že s návrhem navrhovatele týkajícím se určení právního vztahu, konkrétně, zda odstranění administrativní chyby v referenční databázi RNPDB-F vedené společností CNPAC s.r.o. provedením změny z OpID 222 (Dial Telecom, a.s.) na OpID 216 (UPC Česká republika, s.r.o.) u 3 428, resp. 3 280 specifikovaných telefonních čísel je korektivní změnou databáze nebo se jedná o realizaci přenositelnosti telefonních čísel dle OOP 10, se správní orgán vypořádal ve sporném řízení v rámci řešení předběžné otázky ve smyslu § 57 správního řádu a dospěl k závěru, že současný stav nelze zhojit užitím zákonného institutu přenositelnosti telefonních čísel postupem dle OOP 10, neboť k přenesení telefonního čísla může dojít pouze z vůle a na základě žádosti účastníka a nikoliv pouze na základě žádosti či dohody sporných stran. Nadto správní orgán I. stupně uvedl, že ve skutečnosti jsou předmětná telefonní čísla již umístěna v síti navrhovatele, a proto pro vyřešení daného stavu nelze využít běžného postupu přenositelnosti telefonních čísel předně z tohoto důvodu.

Správní orgán I. stupně dále dospěl k závěru, že z definice provozovatele telefonního čísla dle čl. 2 písm. l) OOP 10 jednoznačně vyplývá, že rozhodujícím pro určení provozovatele telefonního čísla je ten subjekt, v jehož veřejné telefonní síti je předmětné telefonní číslo fyzicky umístěno. Jedině OpID takového subjektu může být uvedeno v referenční databázi přenesených čísel pro splnění podmínek obsažených v OOP 10. Ze souhlasného tvrzení účastníků řízení bylo jednoznačně prokázáno, že k terminaci hovorů

u předmětných telefonních čísel dochází až v síti navrhovatele. Předmětná telefonní čísla jsou tedy skutečně umístěna v síti navrhovatele a nikoliv v síti odpůrce, jak by bylo možno mylně dovozovat z údajů v referenční databázi přenesených čísel. Z tohoto důvodu má být v referenční databázi přenesených čísel v daném případě uveden OpID navrhovatele, jakožto skutečného provozovatele daných telefonních čísel, a to bez ohledu na skutečnost, zda je schopen zajišťovat službu přenositelnosti telefonního čísla sám či prostřednictvím jiného subjektu.

K předložené žádosti TSS (formuláři CAF) správní orgán uvedl, že jej nepovažuje za dokument opravňující odpůrce k umístění předmětných telefonních čísel do své sítě ani k uvedení OpID odpůrce do referenční databáze přenesených čísel, ale považuje jej toliko za dokument usnadňující odpůrci zajistit službu přenositelnosti předmětných telefonních čísel pro navrhovatele, např. za účelem oprávnění jednat s opouštěným operátorem. Na základě žádného z předložených dokumentů v rámci správního řízení nebylo prokázáno oprávnění odpůrce přenášet předmětná telefonní čísla do své sítě, ani k uvedení OpID odpůrce v referenční databáze přenesených čísel.

Po vyhodnocení předběžné otázky se následně správní orgán zabýval tím, zda lze vyhovět alternativnímu petitu navrhovatele, tj. uložit povinnost odpůrci poskytnout navrhovateli nutnou součinnost k odstranění administrativní chyby v referenční databázi RNPDB-F vedené obchodní společností CNPAC s.r.o. udělením písemného souhlasu, popř. připojením se ke společné žádosti s navrhovatelem k provedení korektivní změny OpID z 222 na 216 u 3 428, resp. 3 280 specifikovaných telefonních čísel. Dle názoru správního orgánu se jedná o nápravu faktické nesprávnosti v údajích (OpID) uvedených v referenční databázi přenesených čísel o skutečném provozovateli příslušných telefonních čísel, a protože nápravy daného závadného stavu nelze dosáhnout bez nutné součinnosti obou sporných stran, přičemž k řádnému splnění zákonné povinnosti přenositelnosti telefonních čísel ve smyslu § 34 zákona o elektronických komunikacích je dle názoru správního orgánu nezbytné, aby byl v referenční databázi přenesených telefonních čísel (RNPDB-F) uveden skutečný provozovatel předmětných telefonních čísel, byla odpůrci uložena povinnost poskytnout navrhovateli nutnou součinnost k odstranění administrativní chyby v referenční databázi přenesených čísel (RNPDB-F) vedené obchodní společností CNPAC s.r.o. udělením písemného souhlasu, popřípadě připojením se k žádosti s navrhovatelem k provedení korektivní změny OpID z 222 na OpID 216 u specifikovaných telefonních čísel.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal odpůrce dne 9. 5. 2014 rozklad, kterým jej napadl v celém rozsahu a odůvodnil jej tak, že s ním nemůže souhlasit, neboť se domnívá, že je zcela v rozporu s právními předpisy.

Dle mínění odpůrce nedošlo v dotčeném případě k řádnému posouzení již samotného postavení účastníků řízení, neboť je zřejmé, že mezi stranami byla v dané době uzavřena

smlouva o poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací, byť byla sjednána na velkoobchodní bázi. Odpůrce proto měl na žádost navrhovatele, jakožto účastníka povinnost zajistit přenositelnost čísel a provedl tak zcela v souladu se sjednanými podmínkami v rámci pravidel stanovených Úřadem pro provedení přenositelnosti čísla.

K tvrzení správního orgánu týkajícího se pronájmu sítě odpůrce uvádí, že ze samotné podstaty smluvního vztahu mezi účastníky zcela jasně vyplývá, že odpůrce pronajímal část svých kapacit navrhovateli. Odpůrce využil svých kapacit pro portace pro navrhovatele na svůj úkor, kdy na základě uzavřené smlouvy prováděl portace v rámci svých denních kapacit, čímž nemohl tyto využít pro jiné obchodní příležitosti. Odpůrce taktéž využíval kapacit své vlastní sítě, jíž veškerý dotčený provoz skutečně a reálně procházel, čímž docházelo fakticky k pronájmu několika druhů kapacit odpůrce. Dle mínění odpůrce z doložených dokumentů zcela evidentně vyplývalo, že odpůrce rezervoval a vzdával se svých vlastních kapacit pro navrhovatele, což je esenciální náležitostí každého nájemního vztahu.

Dle názoru odpůrce Úřad zcela chybně rozšiřuje povinnosti poskytovatelů služeb elektronických komunikací nad rámec stanovený právními předpisy. Na trhu je naprosto obvyklé, že portace probíhají na OpID poskytovatele technického řešení pro poskytovatele služby. Pro malé poskytovatele služeb je uvedený způsob variantou, jak při udržitelné výši nákladů nabízet služby koncovým účastníkům. Výklad Úřadu v napadaném rozhodnutí je však takový, že zátěž pro poskytovatele služeb je násobně vyšší, neboť ti jsou povinni k zajištění jejich zákonné povinnosti zajištění přenositelnosti čísel si požádat o přidělení vlastního OpID a zajišťovat přenositelnost čísel vlastním řešením. Tento závěr Úřadu je v daném případě zcela v rozporu s deklarovanou politikou demonopolizace telekomunikačního trhu.

Odpůrce uvádí, že pokud Úřad tvrdí, že se jedná o obcházení zákona v případech, kde je portováno na OpID operátora, který technicky zajišťuje pro poskytovatele služby, který nemá ani vlastní OpID ani OHS, tak tím tvrdí nezákonnost podstatné části telekomunikačního trhu v České republice, a to zejména ve směru k malým lokálním a alternativním poskytovatelům služeb a navíc dle mínění odpůrce zcela opačně vykládá účinky veřejnoprávních norem, když uvažuje nad rámec práv a povinností stanovených právními předpisy a dohledává povinnosti, které tyto předpisy neobsahují.

Odpůrce dále namítá, že jakákoliv povinná „přeregistrace“ ve společném řešení není pro kohokoliv v obdobné situaci právními předpisy stanovena.

Navrhovatel se k podanému rozkladu nijak nevyjádřil poté, co mu byla Výzva k vyjádření se k rozkladu ze dne 12. 5. 2014 řádně doručena.

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu neshledal důvod pro postup podle ustanovení § 87 správního řádu (autoremedura) a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc k rozhodnutí odvolacímu orgánu.

* * *

Podle ustanovení § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozhoduje předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Podle ustanovení § 107 odst. 9 písm. b) bodu 1. zákona o elektronických komunikacích o opravných prostředcích proti rozhodnutím vydaným předsedou Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje Rada Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „*správní orgán II. stupně*“).

Podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu, odvolací orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále v souladu s ustanovením § 141 odst. 9 správního řádu správnost napadeného rozhodnutí jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání (rozkladu), jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.

Po posouzení spisové dokumentace správní orgán II. stupně konstatuje, že správní orgán I. stupně během řízení postupoval v souladu s právními předpisy, a s jeho rozhodnutím, které vydal na základě shromážděných podkladů a vyjádření jednotlivých účastníků řízení, se ztotožňuje. Odůvodnění napadeného rozhodnutí se vypořádává se všemi námitkami vznesenými navrhovatelem a odpůrcem v průběhu správního řízení, a proto na něj správní orgán II. stupně pro stručnost svého vlastního rozhodnutí odkazuje. Odpůrce rovněž v podaném rozkladu neuvádí nic podstatného, s čím by se správní orgán I. stupně zákonu odpovídajícím způsobem v odůvodnění svého rozhodnutí nevypořádal. Protože podaný rozklad neobsahuje ani žádné nové důkazy, které by mohly mít za následek odlišné právní posouzení věci, resp. odlišné rozhodnutí ve věci, je třeba konstatovat, že podaný rozklad je nedůvodný.

Předně správní orgán II. stupně konstatuje, že navrhovatel se podaným návrhem domáhal rozhodnutí, že změnu zápisu u specifikovaných telefonních čísel z OpID (poznámka správního orgánu II. stupně: Operator ID je identifikační číslo provozovatele přidělené ČTÚ ve formátu specifikovaném v Číslovacím plánu síťových směrovacích čísel) odpůrce na OpID navrhovatele v referenční databázi přenesených telefonních čísel (poznámka správního orgánu II. stupně: národní referenční databáze účastnických telefonních čísel - RNPDB-F zajišťuje provoz služby „Přenositelnost čísla“ tak, aby účastníci veřejné telefonní služby, kteří o to požádají příslušného provozovatele veřejné komunikační sítě, si mohli ponechat svoje účastnické číslo, jestliže se rozhodnou změnit provozovatele veřejné pevné telefonní sítě, tj.

jako jednotná databáze přenesených účastnických telefonních čísel je jediným platným zdrojem informací o přenášených číslech v České republice) lze učinit na základě součinnosti navrhovatele a odpůrce a nikoliv na základě přenositelnosti předmětných telefonních čísel, jak se domnívá odpůrce.

Správní orgán II. stupně dále konstatuje, že z vyjádření účastníků řízení předložených v průběhu vedeného správního řízení vyplývá, že není spor o tom, jak nastala situace vznikla. Dokonce, jak vyplývá i z protokolu o ústním jednání ze dne 25. 9. 2013, účastníci správního řízení se shodují v tom, že v případě příchozích hovorů u konkrétně definovaných portovaných telefonních čísel pro klienty UPC dochází k terminaci hovorů v síti navrhovatele. Spor mezi účastníky řízení nastal až ve chvíli, kdy navrhovatel vznesl požadavek na změnu zápisu v referenční databázi přenesených telefonních čísel, a to konkrétně změny OpID 222 na OpID 216, přičemž obě strany považují uvedený požadavek za legitimní. Naproti tomu zastávají rozdílné stanovisko, jakým způsobem má být změna zápisu provedena, když odpůrce uplatňuje požadavek, aby se tak stalo procesem přenesení každého jednotlivého telefonního čísla, tedy za předpokladu uhrazení příslušného poplatku za toto přenesení.

K tomuto správní orgán II. stupně konstatuje, že skutečnosti, na nichž se účastníci řízení výslovně shodli – viz výše, nebo u nichž mezi nimi nedošlo ke sporu, považuje za nesporné.

Dále správní orgán II. stupně konstatuje, že se plně ztotožňuje se závěrem správního orgánu I. stupně v tom, že o přenositelnost telefonních čísel se nejedná, resp. jednat nemůže, neboť k přenesení předmětných telefonních čísel již fakticky došlo, a to na základě žádosti klientů navrhovatele, kteří v souvislosti se změnou svého poskytovatele služeb resp. uzavřením smlouvy s navrhovatelem, současně vyjádřili svou vůli přenést své telefonní číslo do sítě navrhovatele, k čemuž následně došlo, na čemž se účastníci řízení výslovně shodli, viz výše uvedené souhlasné tvrzení účastníků. Tedy není možné změnu zápisu v referenční databázi přenesených telefonních čísel realizovat prostřednictvím institutu přenositelnosti telefonních čísel, neboť nejen že by k přenosu předmětných telefonních čísel nedošlo z vůle a na základě žádosti účastníků, resp. nynějších klientů navrhovatele - viz povinnost daná § 34 zákona o elektronických komunikacích, ale také by v tomto případě nedošlo ke změně poskytovatele veřejně dostupné služby elektronických komunikací, ani ke změně sítě, ve které je toto číslo fakticky umístěno.

K jednotlivým rozkladovým námitkám odpůrce správní orgán II. stupně uvádí následující.

K tvrzení odpůrce, že v dotčeném případě nedošlo k řádnému posouzení již samotného postavení účastníků řízení, neboť je zřejmé, že mezi stranami byla v dané době uzavřena smlouva o poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací, byť

byla sjednána na velkoobchodní bázi, správní orgán II. stupně uvádí, že sám odpůrce si uvedením textu na straně tři rozkladu, a to konkrétně tvrzením „*Úřad dle mínění odpůrce vůbec neuvažoval zcela zásadní skutečnost, a to, že navrhovatel byl v době vzniku předmětu dotčeného sporu sám poskytovatelem služeb elektronických komunikací, a proto se jednalo o osobu odborně znalou a zkušenou*“ protiřečí. Jak uvedl již správní orgán I. stupně, je správnímu orgánu z jeho vlastní činnosti známo, že jsou oba účastníci řízení osobami vykonávajícími komunikační činnosti ve smyslu ustanovení § 7 zákona o elektronických komunikacích, kdy tato skutečnost je ověřitelná i v evidenci podnikatelů v elektronických komunikacích, která je veřejně přístupná a správnímu orgánu II. stupně proto v tomto případě nezbyvá než souhlasit se závěrem správního orgánu I. stupně, že je dána příslušnost Českého telekomunikačního úřadu podle § 127 zákona o elektronických komunikacích.

Rozkladová námitka týkající se pronájmu sítě za účelem poskytování služeb elektronických komunikací na předmětných telefonních číslech se správnímu orgánu II. stupně jeví jako účelová, neboť odpůrce zkresluje závěry, k nimž dospěl správní orgán I. stupně, když v podaném rozkladu namítá, že „*Úřad v dotčeném rozhodnutí uvádí, že veškerá argumentace odpůrce by mohla být namísto v případě, že by odpůrce pronajal navrhovateli svou síť za účelem poskytování služeb elektronických komunikací na předmětných telefonních číslech*“. K tomuto se konstatuje, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí se uvádí, že „*se shora uvedeným názorem odpůrce by bylo možno souhlasit pouze v případě, že by odpůrce pronajal navrhovateli svou síť za účelem poskytování služeb elektronických komunikací na předmětných telefonních číslech.*“

Po výkladu obsahu této části textu odůvodnění napadeného rozhodnutí - za pomoci jednotlivých výkladových metod - lze dospět k závěru, že tato část textu zcela nepochybně odkazuje pouze na část textu rozhodnutí uvedenou na straně 23 dole napadeného rozhodnutí, a na ni bezprostředně navazující text, který s ní obsahově souvisí (nikoliv na veškerou argumentaci odpůrce, se kterou se jinak správní orgán I. stupně vypořádal na jiných místech napadeného rozhodnutí), která je následujícího znění: „*Přestože oba účastníci řízení ve svých vyjádřeních uvádějí, že jsou předmětná telefonní čísla umístěna v „síti odpůrce“, (...) bylo jednoznačně prokázáno (na ústním jednání), že k terminaci hovorů u předmětných telefonních čísel dochází až v síti navrhovatele. Předmětná telefonní čísla jsou tedy skutečně umístěna v síti navrhovatele a nikoliv v síti odpůrce, jak by bylo možno mylně dovozovat z údajů v referenční databázi přenesených čísel (...) Záměnou OpID navrhovatele za OpID odpůrce, (...) dochází k uvedení v omyl ostatních provozovatelů (...).*

Údaje uvedené u daných telefonních čísel obsažené v referenční databázi přenesených čísel neodpovídají skutečnému stavu a navíc jsou v rozporu s OOP 10 i OOP/10/10.2012-12, (...)

S ohledem na výše uvedené je v případě nepřesně formulovaného pronájmu sítě v odůvodnění napadeného rozhodnutí za účelem poskytování služeb elektronických komunikací třeba dojít k závěru, že správní orgán I. stupně měl v tomto případě na mysli situaci, kdy by k terminaci hovorů u předmětných telefonních čísel docházelo v síti odpůrce, kde by byla také skutečně umístěna. Tedy správní orgán I. stupně měl zjevně na mysli takovou situaci, kdy by odpůrce navrhovateli pronajal svou síť i se svými telefonními čísly, na kterých by tento poskytoval a účtoval služby elektronických komunikací. V tomto případě by ovšem k úpravě takto pojatého smluvního vztahu nebylo možné vycházet pouze ze správnímu orgánu předložené smlouvy o propojení sítí, ale bylo by třeba doložit další smluvní dokumenty, zejména účastníky řízení uzavřenou „nájemní“ smlouvu, k jejíž platnosti a účinnosti se správní orgán II. stupně v tuto chvíli není oprávněn vyjadřovat, a to zejména z důvodu abstraktnosti této situace. Tato skutečnost skutečně nebyla v rámci vedeného správního řízení ani jednou ze sporných stran nejen prokázána, ale ani tvrzena.

Dále nelze souhlasit s názorem odpůrce, že *„ze samotné podstaty smluvního vztahu mezi účastníky zcela jasně vyplývá, že odpůrce pronajímal část svých kapacit navrhovateli (...)dle jeho mínění z doložených dokumentů zcela evidentně vyplývalo, že odpůrce rezervoval a vzdával se svých vlastních kapacit pro navrhovatele, což je esenciální náležitostí každého nájemního vztahu“*.

Správní orgán II. stupně uvádí, že smlouva o propojení veřejných sítí elektronických komunikací není smlouvou nájemní, ale zvláštním smluvním typem upraveným zákonem o elektronických komunikacích, který zajišťuje přístup, čímž se podle ustanovení § 78 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozumí *„zpřístupnění prostředků nebo služeb na základě stanovených podmínek, výlučně nebo nevýlučně jinému podnikateli, za účelem poskytování služeb elektronických komunikací, včetně případů, kdy jsou použity k předávání služeb informační společnosti nebo služeb přenosu obsahu (...)“*.

Pokud tedy odpůrce zastává názor, že pronajímal část svých kapacit navrhovateli, je třeba konstatovat, že tento jeho názor není správný, neboť o pronájem sítě, resp. kapacit se jednat nemohlo. Na základě účastníky řízení uzavřené smlouvy o propojení veřejných sítí elektronických komunikací došlo ke splnění zákonné povinnosti zajistit poskytování a interoperabilitu veřejně dostupných služeb elektronických komunikací na území členských států dané § 79 zákona o elektronických komunikacích. Splnění této povinnosti bylo stanoveno opatřením obecné povahy č. OOP/10/11.2010-14 Českého telekomunikačního úřadu ze dne 3. 11. 2010 s účinností od 15. 3. 2011, kdy tato povinnost byla dále specifikována dokumentem “Přenositelnost čísla (prosinec 2002)” ze dne 12. 12. 2002, konkrétně čl. 20, kde je stanovena povinnost podepsat vzájemné smlouvy o propojení do 31. 12. 2002.

S ohledem na výše uvedené je evidentní, že vztah mezi účastníky řízení byl založen smlouvou, jejíž uzavření ke splnění výše uvedené povinnosti uložil zákon, a že odpůrce působil jako osoba zprostředkovávající činnost, k jejímuž splnění byl navrhovatel povinen, ale z důvodů, resp. překážek na jeho straně toho nebyl schopen.

Ve světle této skutečnosti je možné ztotožnit se závěrem správního orgánu I. stupně uvedeném na straně 24 napadeného rozhodnutí, že totiž v tomto případě by se na odpůrce mělo pohlížet jako na „tranzitního operátora“ (viz čl. 2 písm. j) OOP/10/07.2005-3) vystupujícího v pozici smluvního partnera skutečného provozovatele telefonního čísla.

K rozkladové námitce odpůrce týkající se přidělování OpID správní orgán II. stupně uvádí, že je třeba rozlišovat mezi síťovým operátorem a poskytovatelem služeb, jejichž oprávnění a povinnosti nejsou stejné. Nelze než souhlasit s tvrzením odpůrce, když v podaném rozkladu uvádí, že *„Každý poskytovatel je povinen umožnit účastníkům přenositelnost telefonních čísel, avšak není zákonnou povinností všech poskytovatelů požádat o přidělení OpID. Je proto na trhu naprosto obvyklé, že portace probíhají na OpID poskytovatele technického řešení pro poskytovatele služby.“*

Je ovšem třeba si uvědomit, že navrhovatel zde nevystupuje pouze v pozici poskytovatele služeb, ale vystupuje zde zejména v postavení síťového operátora (jak je známo správnímu orgánu II. stupně z jeho činnosti, a nepochybně i odpůrci, když současně veřejnost má možnost tuto informaci získat ve veřejně přístupné databázi fyzických a právnických osob, které splnily oznamovací povinnost podle ustanovení § 13 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích), přičemž jako takový je povinen používat vlastní OpID, jak ve svém rozhodnutí správně dovodil správní orgán I. stupně. Správní orgán II. stupně shodně konstatuje, že tato skutečnost vyplývá i z obsahu, resp. výkladu výše uvedených a v napadeném rozhodnutí zmíněných OOP, a také z dokumentu „Přenositelnost čísla (prosinec 2002)“ ze dne 12. 12. 2002.

Jak bylo v průběhu vedeného správního řízení řečeno jak navrhovatelem, tak i odpůrcem v jejich vyjádřeních, měl navrhovatel vlastní OpID přidělené již v srpnu 2005. Tato informace byla veřejnosti sdělena 8. 8. 2005 sdělením o udělení oprávnění k využívání identifikačního čísla operátora Českým telekomunikačním úřadem.

Správní orgán II. stupně dále konstatuje, že odstavec třetí na straně tři rozkladu a na něj navazující část textu zkresluje obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť z textu odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že správní orgán I. stupně se zabýval povinnostmi síťových operátorů, nikoliv poskytovatelů služeb, a tudíž námitka odpůrce, že *„obcházení zákona v případech, kde je portováno na OpID operátora, který technicky zajišťuje pro poskytovatele služby, který nemá ani vlastní OpID ani OHS, tak tím tvrdí nezákonnost podstatné části telekomunikačního trhu v České republice, a to zejména ve směru malým lokálním a alternativním poskytovatelům služeb. (...)“*, správní orgán II. stupně

považuje za nepřiléhavou. Správní orgán I. stupně své rozhodnutí nezaložil na povinnosti poskytovatelů služeb elektronických komunikací požádat o přidělení resp. mít přiděleno OpID, ale na skutečnosti, že tuto povinnost má síťový operátor, kterým je jak navrhovatel tak odpůrce, přičemž není rozhodné, že v posuzované věci odpůrce poskytuje službu pro navrhovatele, který nemá přímé síťové propojení, a odpůrce v tomto smyslu vystupuje v pozici tzv. tranzitního operátora, neboť v jeho síti provoz nevznikl ani nebyl ukončen, ale pouze jí prochází. Tuto úvahu správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí vyjádřil a s jeho závěry se správní orgán II. stupně, jak bylo již výše uvedeno, ztotožňuje.

K tvrzení odpůrce, že navrhovatel nebyl schopen dostát svým povinnostem k zajištění přenositelnosti čísel, správní orgán II. stupně uvádí, že navrhovatel tuto svou povinnost splnil právě uzavřením smlouvy s tzv. tranzitním operátorem, v tomto případě s odpůrcem. Správní orgán II. stupně konstatuje, že pro posouzení sporu v rovině, v jaké byl účastníky, resp. navrhovatelem vymezen, není vůbec relevantní posouzení událostí, které nastalému stavu zápisu v databázi přenesených čísel předcházely, jak v podaném rozkladu uvádí odpůrce. Správní orgán II. stupně nyní posuzuje pouze tu skutečnost, zda stav zápisu OpID v databázi přenesených čísel odpovídá reálnému stavu, jenž nastal na základě přenesení předmětných telefonních čísel na základě žádosti koncových uživatelů, resp. zda požadavek navrhovatele je oprávněný.

V této souvislosti lze souhlasit s názorem správního orgánu I. stupně uvedeném na straně 25 napadeného rozhodnutí, a to s tím, že TSS žádost (formulář CAF) lze „*pokládat toliko za dokument usnadňující odpůrci zajištění služby přenositelnosti předmětných telefonních čísel pro navrhovatele, např. za účelem oprávnění jednat s opouštěným operátorem (Telefónica Czech Republic, a.s.), nikoliv však za dokument opravňující odpůrce k umístění předmětných telefonních čísel do své sítě ani k uvedení OpID odpůrce do referenční databáze přenesených čísel.*“ V uvedené souvislosti však správní orgán II. stupně poznamenává, že konstatování správního orgánu I. stupně, že označení obchodní společnosti ETEL, s.r.o. jako „poskytovatele vts“, ke kterému bude číslo přeneseno bylo de facto přinucení žadatelů k podpisu dokumentu, který neodpovídal jejich svobodné vůli přenést telefonní číslo k navrhovateli a „*že toto nucení koncových uživatelů k uzavření TSS žádosti předmětným způsobem vykazuje dle názoru správního orgánu znaky bezprávné vyhrůžky ve smyslu ustanovení § 37 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, (...)*“, považuje za příliš odvážné, neboť z předložených dokumentů a tvrzení účastníků sporu není možné zcela jednoznačně a bezpečně dospět k závěru, že se skutečně jednalo o případ bezprávné výhrůžky, když správní orgán I. stupně neměl dostatek informací na jejichž základě by mohl dospět k tomuto závěru, zvláště v situaci, kdy by k případné neplatnosti právního úkonu mohlo dojít i z jiného, zákonem uznaného důvodu, např. omylu jednající osoby. Tento předčasně učiněný závěr správního

orgánu I. stupně nicméně nemění ničeho na správnosti a zákonnosti vydaného rozhodnutí, neboť není takové intenzity, aby mohl významně ovlivnit celkové posouzení a zhodnocení nastalé situace, resp. sporu.

Pokud odpůrce namítá, že povinnost „přeregistrace“ by měla být správně právně upravena, správní orgán II. stupně konstatuje, že v tomto případě se nejedná o „přeregistraci“, nýbrž se jedná o nápravu faktické nesprávnosti v údajích uvedených v referenční databázi přenesených čísel, jež se týkají OpID skutečného provozovatele předmětných telefonních čísel, ke které došlo jednáním rozporným se zákonem a podzákonnými předpisy, které jsou pro účastníky řízení závazné. Stav zápisu OpID v databázi přenesených čísel totiž neodpovídá reálnému stavu, který nastal na základě přenesení předmětných telefonních čísel do sítě navrhovatele, na čemž se oba účastníci řízení shodli, jak vyplývá ze zápisu o ústním jednání ze dne 25. 9. 2013 – *„Navrhovatel i odpůrce souhlasí s tím, že příchozí hovory portovaných čísel do sítě eTel pro klienty UPC jsou terminovány v síti navrhovatele.“*

Nadto správní orgán II. stupně uvádí, že zapsáním tohoto nesprávného údaje do referenční databáze přenesených čísel dochází k matení ostatních operátorů a zbytečné zátěži sítě, neboť z použitelných právních předpisů, zejm. výše zmiňovaných opatření obecné povahy, vyplývá povinnost originujícího operátora směřovat provoz přímo na provozovatele telefonního čísla, tedy nejkratší možnou cestou, je-li v daný okamžik k dispozici dostatečná kapacita na propojovacím bodě se sítí provozovatele telefonního čísla, k čemuž za této situace ovšem nedochází, neboť provoz je směřován „oklikou“ přes tranzitního operátora.

Správní orgán II. stupně rovněž nepřisvědčil tvrzení odpůrce (nadto jen obecnému), že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy. Správní orgán II. stupně se s takovou námitkou odpůrce neztotožňuje, neboť správní orgán I. stupně rozhodl v souladu s právními předpisy i se základními zásadami činnosti správních orgánů, rozhodnutí má náležitosti podle § 68 správního řádu a správní orgán I. stupně řádně odůvodnil, proč návrhu navrhovatele vyhověl. Není tak dán důvod pro změnu napadeného rozhodnutí tak, jak požaduje odpůrce.

Podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu, neshledá-li odvolací správní orgán důvod pro postup podle odstavců 1 až 4, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

S odkazem na shora uvedené správní orgán II. stupně přezkum napadeného rozhodnutí postupem podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu uzavírá konstatováním, že v rozhodování správního orgánu I. stupně neshledal žádné pochybení, výroky I. a II. napadeného rozhodnutí považuje za správné, přičemž shodně jako správný hodnotí i výrok III. týkající se přiznání náhrady nákladů řízení podle ustanovení § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, neboť navrhovatel byl ve věci zcela úspěšný, a proto mu

podle zásady poměru úspěchu ve věci náhrada nákladů potřebných k účelnému uplatnění práva náleží.

Správnímu orgánu II. stupně není známa a ani ze spisového materiálu nevyplývá skutečnost, že by navrhovateli, jako účastníku, který byl v řízení o rozkladu plně úspěšný, vznikly v rámci řízení o rozkladu náklady ve smyslu ustanovení § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, z tohoto důvodu se náhrada nákladů rozkladového řízení ani jedné ze stran nepřiznává.

Po posouzení věci správní orgán II. stupně v souladu se shora citovanými závěry a v souladu se svým oprávněním podle ustanovení § 107 odst. 9 písm. b) bodu 1 zákona o elektronických komunikacích o včasném rozkladu odpůrce rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Za Radu Českého telekomunikačního úřadu:

Ing. Mgr. Jaromír Novák
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu